

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közlemények
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít

Egykor és most.

A mult a történelem és a multak története: a jelen tanulsága, melyhez leginkább akkor jutunk el, mikor a multat a jelennel, az egykorral a mosttal összehasonlítjuk.

Érdemes olykor ezt az összehasonlítást, tanulság okáért megcselekedni; főleg miután sok esetben csak ez által jutunk el emberek, közszereplők és ezek cselekedetei rugóinak a teljes megismeréséhez.

S az összehasonlításra sokszor — mint most is — szinte ösztökélve vagyunk; szinte kínálkozik az alkalom, hogy ragadjuk meg, hogy mindenek előtt nyilvánvalóvá tegyük a szembezők ellentétét az egykor és most között.

1889. őszén volt, hogy lapunkban a körös-tisza-marosi ármentesítő-társulat 1890. évi költségelőirányzatát bírálgtattuk, különösen kiemelve, hogy a személyi kiadások milyen súlyosan nehezédnek az ártéri kirovas hanyadának növekedésére s hangsúlyozva, hogy e bajon leginkább a főlös számú tisztikar létszámának csökkentésével lehetne segíteni olyként, ha első sorban is beszüntetnék a külön adminisztratív szakigazgatói, az ugyancsak ily természetű vonalfelügyelői és szakaszpénztárnoki állásokat.

Célunk nem volt és nem lehetett akkor sem a társulat egységének megbomlasztása; — mert, miként ma, úgy akkor is beláttuk, hogy aki ilyesmire törekednék szentesi vagy csongrád-megyei ember, az egyenesen e vármegye kisbirtokosainak végromlását akarná; — de igenis kívántuk az intező körök figyelmét arra irányítani, hogy egy ármentesítő-társulat, ha még olyan nagy öblözetet ölel is fel, nem engedheti meg magának azt a fényűzést, hogy szakaszai adminisztrálására külön szakasz-tisztviselőket tartson akkor, amikor az adminisztratív teendőket a szakaszok műszaki közegei is elég jól elláthatják.

Bírlatunkban akkor erre nézve szóról-szóra ezeket írtuk:

»Nem kevesebb, mint 91.600 frt az, amit az érdekelttség személyi költségek címén fizet a jövő évben. Kilencvenegyezer frt egy 224 kilométer hosszú vízvédelmi vonal adminisztrációjára, egy szűk körű kis társulat terhére, mikor Magyarország miniszterelnökségének személyi kiadá-

sai az országos költségvetésben hetvenkétezer frttal szerepelnek: lehetetlen, hogy föl ne keltsse a figyelmünket s ha fölkeltsse, lehetetlen, hogy ezt a hallatlan személyi költsékezést szó nélkül hagyjuk, ha hirlapiról kötelességünket azzal a komolysággal fogjuk fel, mint azt megcselekedni, az első pillanattól fogva szilárd elhatározásunk.

Igy irtunk akkor, vezér-elvünk volt: könnyíteni az ártéri birtokosok súlyos terhén, amennyire csak lehet, még pedig könnyíteni olyképen, hogy ezzel magának a társulatnak a fennállása se veszélyeztessék.

Amit mi azon felszólalásunkkal céloztunk, hogy t. i. a külön szakasz-adminisztráció, főbb teendőiben beszünttetetvén, ezek — egy egységes, központi adminisztráció szervezésével, a főigazgatóságban központossítottassanak, a szakasz egyéb teendőt pedig az azok élén álló műszaki közegek, a szakaszmérnökök lássák el: ez nem célozta a társulat megbomlasztását, 3 részre újból való széttagolását, de sőt ellenkezőleg, elválaszthatatlanul kívánta összeforrasztani egy nagy társulatba a Körös-Tisza-Maros közén lakó ártéri érdekeltiséget.

Bírlatunkat nem befolyásolta akkor, aminthogy soha sem befolyásolja, kicsinyes mellékérdek s amit irtunk, a köz java érdekében irtuk azt.

És a »Szentesi Lap« akkor e bírlatunkra mélyesen hallgatott, nem szegődött hozzánk társul, mondanivalóban úgy van, ahogy írtátok, nagy teher ez az adminisztrációs költségek ezen a társulati birtokos osztályon.

Vagy nem, dehogyan is hallgatott! Nekünk rontott ugyanekkor kíméletlen durvasággal, amiért egy füst alatt a kormánybiztosi számadásokat is bírálgtuk; fölvetette magát a volt kormánybiztos dárdásul, ontotta a társulat igazgatását, adminisztrálását egekig magasztaló cikkeket, megfenyegette, hogy: »a vihar fellegei ma még a társulat fejé föllött kavarnak, de majdan a villám a vármegyeházán csap le,« — szóval: nem volt az a gyalázkodása a ripókszótarának, amit reánk tetézni, nem az a hízeglése, talpnyalása az udvaronc arany szabályoknak, amit a társulati igazgatás nagyobb dicsőségére hirlapilag nyilvánítani ne sietett volna.

Négy év telt el azóta.

Az ármentesítő-társulatnál — nem vindikáljuk érte felszólalásainknak az érdemet, — de tényleg nagy javulás következett be ez idő alatt. Két szakaszon megszűnt a külön adminisztratív szakaszigazgatóság és a szakaszmérnökök fogják ellátni a jövőben — az új alapszabályok szerint — a szakaszigazgatói teendőket. Megszűnt a vonalfelügyelői külön intézmény is, melynek teendőit szintén műszaki közegek teljesítik s míg 4 év előtt — mint fent említettük, — a személyi kiadások éves főösszege a társulatnál 91.600 frt volt, ma ugyanez főösszegeben, ha mindjárt a kiküldetések alkalmára napdíjak és fuvar-költségek címén, az egész társulat tisztviselőkarára és közp. választmányi tagjaira előirányzatba vett 10.900 frt útiatlány, napdíj és fuvardíj összegét hozzávesszük, sem haladja meg a 73,334 frtot, sőt e nélkül csupán 62,434 frtot tesz ki. A jövő évi előirányzat személyi kiadásainak előnyére tehát — viszonyítva a multhoz, 29.166 frt a javulás. Ennyivel kevesebb ma a személyi kiadások főösszege a társulatnál, mint volt akkor, mikor 4 év előtt az 1890. évi költségelőirányzatot bírálva, annak épp ezen tételeit kifogásoltuk és ítéltük el élesen.

Pedig — ha a jövő, 1894-ik évre, az ártéri adó tekintetében a leszámolás nem volna a társulati tisztség munkaprogramjába felvéve, — úgy akkor ez a megtakarítás még jelentékenyebb leendett, mert a költségelőirányzatba e címen mintegy 3000—4000 frt személyi kiadás lön beiktatva.

Es ime, ez óriási javulással szemben, 4 év múltán mit kell megérnünk?

Azt, hogy a »Szentesi Lap«, mely akkor a 91 ezer forintot haladó személyes kiadást nem találta soknak, mely akkor durván rajtunk tört, amiért mi az ily hallatlan személyes költsékezést elítéltük és takarékoságra intettünk, — a »Szentesi Lap« ma soknak tartja a jelentékenyen, mert majdnem egy harmadésszel kevesebbet és nekirent ugyanannak társulatnak, amelynek igazgatásában annyi éven keresztül mindent a legrózsásabb színben szeretett a közönség előtt feltüntetni; neki ront pedig nem kisebb szándékkal, mint: hogy a társulatot szétugrassza, az egységes, nagy és erős egészet 3 apróbb, gyenge szilánkra szétforgácsolja.

Ami pedig ezt a támadást szinte

komikussá teszi az, hogy a derék jászolpárti ujság ma ugyanazzal az érveléssel áll elő, melyet részünkről elítélt.

Azt mondja ugyanis a f. hó 19-iki számában, hogy a központi igazgatás maga 40000 frtba kerül, tehát oly horribilis összegbe, a minél többet a kisebb miniszteritárcák sem igényelnek.

Pedig hát a jövő évre a főigazgatás költségei, beleszámítva a műszakiakat is, személyi kiadásban csupán 34.972 frtot igényelnek, amibe, mint említettük, a leszámolás egy évi személyi munkadíja is befoglaltatik.

S ha kérditek: miért most elárma?

Hát csak azért, mert 4 év előtt a »S z e n t e s i L a p « felelős-szerkesztője társulati szakaszigazgató volt, ma pedig már nem az.

Ezért volt neki a k k o r j ó ottan minden és ezért nem tetszik neki ugyanott ma a semmi sem.

Megyebizottsági tagválasztás. A f. hó 20-án 4 új megyebizottsági tagot kellett választani Csongrádvármegye választó-közönségének, egyet a még múlt évi általános választás egy megsemmisített mandátumának kifolyásaként, 3-at pedig időközleg, az év folyamán üresedésbe jött 3 helyre.

Kerületenként megoszolva, a 4 hely közül 3 S z e n t e s i — I. alválasztó kerületében, eddig ily időleges választásoknál soha nem tapasztalt érdeklődéssel folyt le és a jászolpárt nagy erőfeszítése mellett, annak diadalával is végződött.

A III. kerületben, például, oly nagy volt a nyomás a választó-polgárokra, hogy a jászolpárti atyafiak egész nap ostrom-állapotban tartották a kis kaput a katolikus központi fiúiskola épületénél, hol a szavazás folyt s bár mindenki tudta, hogy itt a párt P a t a k i Józsefet léptette fel jelöltnek, ez a derék jászolpárti polgártárs, nagyobb dicsőségére a párt morálnak, nem átalotta, leülni a szavazó urnához mint önmagának a bizalmi férfiak.

Az első alválasztó kerületben, hogy igazságosak legyünk, magánál a szavazó urnánál nem volt ekkora a jászolpárt erőlködése.

Itt jobbadán csak kívül dolgoztak; bár itt is megesezt, hogy az előszoba instruált városelődei, ha az ellenpárt már leszavazottak valamelyike új szavazót vezetett be, leintette a leszavazottat, hogy ez szigorúan tiltva van; itt, az előszobában senkinek helye nincsen, aki már leszavazott; — ellenben a jászolpártiaknak, mint p. Szánthó úrnak, meg Varga Bénéiaminnak vagy másoknak szabad volt a szavazóikat, minden szó és leintés nélkül, karonfogva betessékelni a szavazó-urnához, ahányszor csak tetszett és akarták.

S hogy ezzel a szabadsággal aztán sürűn is éltek: ezt talán fölösleges is mondanunk.

Az ellenpárton, szemben a jászolpártiak e nagy erőlködésével, lánya, laza volt az érdeklődés. 3—4 ember ha küzdött, nem annyira a diadal —, mint a zászló becsületéért is a jelölteket és az I. és III. tízre, mondhatni a 12-ik órában állították,

az első alválasztó kerületben Nagy Ferenc, a III.-ban pedig Lakos Imre dr. személyében.

Ily körülmények közt csudával határos, hogy a jelöltek mégis olyan tekintélyes számú szavazatot nyertek, dacára annak, hogy a leszavazást a pártban senki nem firszirozta, csupán azért, mert tiszteletreméltó egyéniségük vonzotta a párt tántoríthatatlan hibeit, kik közül sok, de nagyon sok utólag értesült még arról is, kik voltak tulajdonképpen a párt jelöltjei?

A választás ehez képest a következő képet és eredményt mutatja:

A szentesi I. alválasztó-kerületben, elnök: B u r i á n Lajos, leadóttal összesen 209 szavazat, melyből I Z o ó Jánosra, 93 Nagy Ferencre és 115 F i l ó Tihámérra esett, aki e szerint 21 szavazat többséggel lett megválasztva: a II. alválasztó kerületben, elnök: i f. V á r a d y Lajos, nem volt semmi érdeklődés; beadatott összesen 49 szavazat, a melyek közül S o ó s Ferenc 47-et kapván, megválasztott; a III. alválasztó kerületben, elnök: T e m e s v á r y Antal nyug. albiró, beadatott 169 szavazat, amelyből L a k o s Imre dr. 69 szavazatával szemben P a t a k i József 100 szavazatot izzadván ki — mint saját maga bizalmi férja — önmagának, 31 szótöbbséggel megválasztott.

Igy folyt le a választás Szentesen, amely után a jászolpárt ujságában megharsánának a diadal-trombiták, hogy ime: r o s e k v a g y u n k m i é s l e g y ő z h e t e t l e n e k !

Vajon? Komolyan hiszi ezt a jászolpárti ujság?

Mert nekünk erős a meggyőződésünk, hogy az esetben, ha az ellenpárt magát véglegesen megembercive, tömörülne és escelekedni akarna, az l e g y ő z h e t e t l e n csúfos vereséget szenvedne még ma is.

Levél a trachomáról.

Tekintetes szerkesztő úr!

Engedje meg, hogy László Vilmos dr., városi főorvos úr »Figyelmeztetésére« néhány megjegyzést tegyek.

Igen heyesnek tartom, hogy az egyiptomi szembetegségre felhívja a közfigyelmet, és felkéri a publikumot, hogy a csipazó egyeneket maga jelentsen fel, hogy azok orvosoltassanak. De sokkal helyesebbnek vélem azon eljárás, melyet 4 évvel ezelőtt Budapesten alkalmaztak, amikor is minden iskolát, gyárat, malomot, műhelyt és egyéb ipartelepet az arra kiküldött orvos megvizsgált és így keresve és megtalálva a trachomasokat, azokat elkülönítették és orvosolták. Szerény véleményem tehát az, hogy maga a főorvos úr, valamint a kerületi orvos urak vizsgálják meg a tanulókat, malomok, gyárak, műhelyek munkásait, mert akárhányszor eset van, mely csak szorgos vizsgálat után deríthető ki és volt alkalmam látni indelési betegeket, kik súlyos trachomajukról tudomással sem bírtak, annál kevésbé ismerhették azt maguk fel vagy a laikus közönség. — Sőt tovább megyek és azt javaslom, hogy az egész lakosságot meg kell vizsgálni, ami most nem jár nehézséggel, — mert a mező munká szünetel és úgy is otthon van a lakosság túlnyomó része és a betegek sem vonhatók el a munkától az orvoslás által. Házi-ról-házi járjon az orvos a hatóság képviselőjével, hogy így pontosan megállapítsák a trachomasok száma és azok — esetleg hatóságú kényszer útján orvosoltassanak. Persze ez óriási munka és végzésével, megfelelő napidíjjal, nem hivatalos orvosok is megbízhatók volnának.

Nem kételkedem, hogy a tisztí főorvos úr, ha komolyan akar a trachoma ellen küz-

deni, a képviselőtestület képes lesz ezen eljárás helyes voltáról meggyőzni és az nem fogja a ráfordított költséget sajnálni, mely számszorosan megtérül az által, hogy e veszedelmes szembetegség terjedése ellen gátat vetünk.

Tekintetes szerkesztő úrnak
Budapest, 1893. nov. 21.

kész szolgálja:

Mohr Mihály dr.
szemorvos.

Ujdonságok.

Szentes, 1893. november 23.

— **Megyegyűlés.** Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága a f. évi december hó 4-én tartja évnegyedves rendes őszi közgyűlését, melyen a megyei közigazgatási célokra, valamint a szegvári székház halasztatlan kijavítása költségeinek fedezésére szükséges pótdadók megszavazása fog első sorban tárgyszerozatra kitézteni.

— **Adóhátralékos pénztintézet.** Lapunk ily című — a legutóbbi számban megjelent ujdonságára, B u g y i Antal h. adóügyi tanácsnok felvilágosítást közöl a »S z e n t e s i L a p « f. évi 139-ik számában oly értelemben, hogy a városi adóhivatal senkit protekcióban nem részesít, tehát a »Csongrádvármegyei takarékpénztár« sem s hogy e pénztintézet adóhátraléka azért szaporodott fel olyan jelentékeny összegre, mert az állami adókirovást a főkönyvekben ez évre csupán a 4-ik évnegyedben eszközhették, addig a múlt évi előírás szerint történt az adófizetés s így a nevezett pénztintézet adóhátraléka is voltaképpen csak a f. hó 15-ike óta vált esedékessé. A rektifikációra csupán az az észrevételünk, hogy mi sem gyanúsítottuk az adóhivatalt, mintha a nevezett pénztintézzel kivétel tenne és kamatmentes községi pótdadó hátralékát felgyülni hagyná a kamatköteles állami adó lefizetése javára, sőt határozottan kijelentettük, hogy ezt fel se tételezzük a városi adóhivatal közegeiről. Azt, hogy miképpen esik a pénztintézet ily nagy mérvű, — mint most már tudjuk, együttesen mintegy 5800 frt adóhátraléka s hogy annak behajtása körül az adóhivatal protekciót nem ismer, — készségesen tudomásul vesszük és e kijelentés megvalósulását várjuk, előrebocsátván, hogy egyébként az adóhivatal részrehajlatlanságáról magunknak is volt már alkalmunk nem egy ízben meggyőződést szerezni.

— **Vendéglő hérbeadás.** A Szentes város tulajdonát képező »ö l d k o s z o r ú «-hoz címzett vendéglő hérbeadására közgyűlésileg elrendelt új á r v e r é s, minthogy a nemes magisztrátus sikeresen gondoskodott vala, hogy valamiképpen az árverés híre Szentesen túl ne igen terjedjen és az erre vonatkozó hirdetés az országnak összesen egy hírlapjaiban közzétettessék: a vállalkozó vendéglősök olyan eddig soha nem tapasztalt rendkívüli érdeklődése mellett folyt le, hogy ennek folytán az elérte eredmény — a viszonyokhoz képest — f é n y é s n e k mondható. Nem kevesebb, mint 4875 frrtal maradt a vendéglő K a s s Gusztáv, mint legtöbb ígérő árverező nyakában. És így — borulj le ó nép a nemes magisztrátus f á r a d h a t a t l a n b u z g a l m a é s a k ö z j ó r a í r á n y u l ó t e v é k e n y s é g e í m á d a t á b a n, a b e n f e n t e s u r a k e l ő t t, — mert 55

frt hasznolt hoztak e derék urak a városnak ezzel a második árveréssel, nem is szólván arról, hogy alaposan sikerült nekik a jövőben innen minden idegen versenytőt elriasztaniuk a meghirdetendő városi árverésekből és még alaposabban sikerült rászolgálniuk a Komédiás magisztrátus hangzatos címre.

— **Batys bál.** A helybeli zsidó hitközség kebelében alakult szegény iskolásokat segítő egyület a f. hó 21-én este, a Kass-szálló termeiben lezajlott batys bálja egyike volt a legfényesebb erkölcsi és anyagi sikerű vigalmaknak. A nagy terem, melynek sűrű sorokban terített asztalai csak úgy roskadoztak a résztvevők mindenike által összehordott földi áldás terhe alatt, annyira megtelt közönséggel, hogy a szó szoros értelmében mozdulni alig lehetett és bent csakhamar olyan fullasztóra vált a hőség, hogy örült, ha ki kimenekülhetett néhány percre a szomszédos terembe. Az ételműködés kény szerint dűskált bár a lakmározók, jó sok maradt meg a szegények közt való kiosztásra ezen fölül e világmajdnem 200 frt tiszta jövedelmet hoz az egyület alapítókéje gyarapítására. Lakoma és asztalbotlás után a fiatalág táncra perült, mely alatt a négyest mintegy 54—56 pár táncolta. Fesztelen jó kedv mellett, derűs hangulatban így folyt a vigadozás egészen hajnalpirkadásig.

— **A vásárhelyi földmives iskola.** A szomszéd H. M. Vásárhelyi törvényhatósági bizottsága fölterjesztést intézett a földművelésügyi miniszterhez, hogy a város területén állami földmives iskolát állítson föl. Erre a célra hajlandónak nyilatkozott a város átengedni a mintagazdaság 50 hold földjét, épületeit és egyéb beruházásait, továbbá a közvetlenül e mellett fekvő 105 holdnyi szántóföld területét, valamint kijelentette, hogy az építkezéshez szükséges téglát, cserepet és homokot, ingyen szállítja a földmives iskolához. A felajánlott érték körülbelül 100,000 forintot képvisel. A miniszter leírta a f. hó 19-én érkezett meg Vásárhely polgármesteréhez, mely kijelenti, hogy a földmives iskolák számának zaporítása nehézségekkel jár, mert az állam-költségvetés ama rovata, melybe ezen iskolák fenntartási költségei fölcendők, nagyon túl van terhelve. Mégis — folytatja tovább a leírat — ha a jelzett területek a kívánt célnak megfelelnek és a város a berendezéshez szükséges eszközöket rendelkezésre bocsátja, hajlandó a földművelésügyi kormány az iskola létesítését előmozdítani.

— **Bimbóhervadás.** Mélyen megrendítő hír hirta haza a f. 18-án Sima Ferenc lap-szerkesztőt és nejét Budapestről telegráf útján: hogy 3 kis gyermekük itthon egyszerre fekszik difteritiszben. S mire a szülék aggódva siettek haza, a gyermekfogyótó kórság már ráte nem menthetetlenül a kis betegek egyikére, a 3 és fél éves Kálmánkára gyilkos kezét; — a kis gyermek a f. hó 20-án, dacára a rajta végrehajtott gégemetszés műtétének, elhalálozott. A súlyos csapásról a család a következő gyászjelentést adta ki: „Alulírottak a nehéz bánattól mélyen megrendült szívvel tudatják forrón szeretett kedves gyermekük, illetve testvérjünek, a 3 és fél éves korában, roncsoló toroklobban elhunyt Sima Kálmánkának halálát. A kedves gyermeket a vigasztalhatlan család köréből f. hó 20-ikán reggel 4 órakor ragadta el a halál. Temetése a ref. egyház szertartása mellett a f. hó 21-én délelőtt 10 órakor lesz.” — A korán sirba hervadt gyermek temetése, a f. hó 21-én délelőtt folyt le nagy részvét mellett. Nyugodjék békében!

— **Mosakodó rabbi.** Klein Jakab szentesi zsidó hitközségi rabbi becsületértésért és cimborlásért történt elíteltetésének híre eljutott a budapesti lapokhoz is, melyek közül a „Pesti Hírlap” és „Budapesti Hírlap” az esetet kellő kommentárral kísérték. Klein Jakab rabbi ennek folytán in-

dittava érezte magát, a nevezett lapokban néminemű mosakodást vinni véghez, amelynek során — tudva valótlant állítva — elmondja, hogy nem ő csinált templombotrányt, hanem egy hitközségi tag, hogy ő azért azt a hitközségi tagot megintette, hogy a megintett azért, becsületértés és cimborlás miatt, bosszúból emelt ellene vádat a járásbírósnál, míg ő viszont hamis vádaskodásért emelt panaszot ugyanott a vádaskodó ellen. Főlöslégül még elmondja a rabbi, hogy az eljárás e panaszok tárgyában folyamatban van, s hogy neki igenis van doktori oklevele a hallei egyetemről, tehát ő jogosan dr. úr. Hogy az egész mosakodás, az első pontjában, valótlanságok halmaza, ezt már mondtuk. Az pedig azért, mert a hitközség egyik legidősebb, 78 éves agastyánát Klein Jakab rabbi minden ok nélkül szidalmazta a templomban. Ezért és nem bosszúból indított ellene a megsértett becsületértésért, mert Klein Jakab viszont soha nem emelt vizsonvádat az illető ellen hamis vádaskodásért. Ami a hallei egyetem tudóri oklevélét illeti, senki sem kételkedett abban, hogy Klein Jakab rabbi ilyenl bir. De azt is tudja mindenki, hogy az az oklevél egy lyukas garast sem ér nálunk, mert — nem alakítható értegségi vizsgán, tehát nem is nosztrifikálható soha. Ilyen alapján magát dr. úrnak inni pedig nem egyéb cimborlásnál.

— **Egyleti közgyűlés.** A csongrádmegyei gazdasági egyület a f. hó 27-én, délelőtt 10 órakor, Szentesen, az egyleti helyiségben közgyűlést tart, a következő tárgysorozattal: Az 1893. évi költségelőirányzatról elnöki jelentés; — ugyancsak elnök jelentése az együletért károsodás tárgyában; — Zsilinszky Mihálynak az elnöki és Peschina Edének az alelnöki tisztról való lemondása; — végül elnök és alelnökök választása.

— **Dalestély.** A helybeli daleylet az évi második kötelezett estélye, melyet az egyleti pártoló tagoknak rendez, a f. hó 25-én este, a kaszinó termében kiválóan élvezetesnek ígérkezik, amennyiben e daleyten — az egylet iránt való szíveségből — zongora-játékkal Dobray Jolán kisasszony, hegedű-játékkal pedig Auspitz Jenő úr Vásárhelyről szintén közreműködnek, akit mint kitünő, intelligens hegedűst ismerünk, olyannul, hogy művészettel kezeli hangszerét. A hangverseny műsorozata a következő: 1) Honfidal, Bajza József szövegére írta Gaál Ferenc; énekli a daleylet. 2) Rapszódia, Liszt Ferencről, zongorán: Dobray Jolán k. a. 3) Népdal egyveleg, Lányi Ernő, énekli a daleylet. 4) A Legend a Wieni a vszkytól. 5) A Brand, Hubertól, hegedűn játsza: Auspitz Jenő. 6) Dalszabadság, Marschnertől, énekli a daleylet. b) Concerto (a moll). Viottól, hegedűn játsza: Auspitz Jenő. 7) Mókázónóták, Szentirmai Elemtől, énekli a daleylet. A daleylet kezdete esti 7/8 órakor s a szétküldött műsorozat egyidejűleg belépő-jegyül is szolgál a pártoló tagoknak, kiknek sorába még mindig beiratkozhatni.

— **Eljegyzés.** Neufeld Zsigmond, a szentesi kereskedelmi részvénytársaság ügyvezető igazgatója, a f. hó 19-én tartotta eljegyzését Sümegen Scheiber Berta kisasszonnyal, Scheiber Sándor ottani lakos kedves leányával.

— **Öngyilkosság.** Csák Sándor, 66 éves, IV. tized 215. szám alatti lakos, a f. hó 22-én, a kora reggeli órákban, lakása padlásán öngyilkos szándékkal felkötötte magát és mire végzetes tettét a vele egy házban lakó fia észrevette, már minden mentési kísérlet hiúnak bizonyult, — az agg öngyilkos kiszenvedett. A szerencsétlen — mint mondják — végzetes tette elkövetésére az ösztökélte, hogy tulajdon fia, az előző napon valami csinytevéséért megpirongatta. Az öreg ember nem annyira a megpirongattatást, mint inkább a csinytevésit annyira megrestelte,

hogy e fölött való pironkodásában emésztette volna el az életét.

— **Elhalasztott végtérályás.** A Bartha Kálmán dr. várm. árvászéki ülnök által Sima Ferenc és társai ellen, személyes szabadság megsértésének vétségeirt folyamatba tett bünyfenyítő ügyben, a f. hó 23-ára, tehát mára másodikban kítűzve volt végtérályást, a Sima Ferencnél közbejött gyászest miatt, elhalasztották. Miről a szegedi törvény-szék a f. hó 21-én délután táviratilag értesítette, a tanúk kellő időben való visszarendelése végett, a helybeli rendőrséget.

— **Katalin-bál.** Az iparos-iffjak önképző-körének f. hó 25-ére, a Kass-szálló termében tartandó Katalin-bájjára ezúttal ismét felhívjuk a közönség szives figyelmét. A rendezőség nagyon buzgólkodik és mindent elkövet e táncmulatság sikere érdekében és tudva azt, hogy városunkban épp az iparos-iffjúság vigalmál szoktak rendszerint nem csupán a leginkább látogatottak, de a legkedélyesebbek és a legfesztelembek is lenni, meg vagyunk róla győződve, hogy a derék rendezők fáradozása most sem esik hiába és Katalin-bájjuk erkölcsi és anyai sikere meg fog felelni a hozzá fűzött várakozásnak.

— **Áthelyezett ügyvédi iroda.** Lapunk felelős-szerkesztője, Máteffy Ferenc dr. lakását és ügyvédi irodáját a f. hó 22-én, eddig volt helyiségéből id. Máteffy Ferenc Kossuth-útra 489. sz. alatt levő újonnan épült házába tette át.

— **Egy ember 30 alakban.** Hegyi Gyula, a legjelesebb recitátorok és imitátorok egyike, kinek kitünő alakítását már a legutóbbi lapszámunkban érdem szerint méltattuk, szombati kaszinói bemutatkozása révén, — a f. hó 19-én az I. 48-as népkör, 20-án este pedig a kaszinó termében rendezett önálló előadást, változatos műsorozattal, mintegy 30 különféle, igen jól sikerült alakban mulatatta művésztételével a közönség előtt, mely sűrű, megérdemelt tapssal jutalmazta kitünő alakításait.

— **Esküvő.** Borsos Antal, helybeli fiatal kőműves-mester a f. hó 22-én, délután tartotta esküvőjét, a helybeli ref. templomban, Siprői Kiss Justika kisasszonnyal.

— **Hangverseny a szomszédban.** A szomszédos Kun-szt-Mártonban, a f. évi december hó 2-án, hangversennyel egybekötött jótékonycélu zártkörű táncvigalmat rendez az ottani műkedvelő-társaság a Sipos-féle vendéglő termében, — a szegénysorsú iskolás-gyermekek felségelésére. A hangverseny műsora, mely estű 7 órakor kezdődik, a következő: „Fáj a szívem, megvallo-m, egyveleg, énekli a dalárda; „Magyar dalok” cimbalmon előadja: Kiss Irénke, k. a.; „A fogoly és a kedvesek”, szavalja: Szabó Emilia k. a.; „Sobri dal” zongorán előadja: Bozóky Dalma k. a.; „Mónológ”, előadja: Ifj. Menich János; „Népdalok”, énekli Kosik Lajos; „Cim nélkül”, írta és felolvassa Reitz János; „A virágnak megtiltani nem lehet népdal”, énekli a daleylet.

— **Ápolóni tanuló felvétele.** A magyar vörös-kereszt egylet 1894. évi január hó 1-én új beteg-ápolóni tanfolyamot nyit a budai Erzsébet-kórházban. Az üresedésben levő 11 helyre pályázhat minden kifogástalan erkölcsű nő 20—40 évet között. A folyamodványok a vörös-kereszt egylet igazgatóságához (Budapest, IV. ker. koronaherceg utca 2. szám) legkésőbb folyó évi december hó 16-ig terjesztendők be a következő okmányok kapcsán: a) keresztlevél, illetőleg anyakönyvi kivonat; b) ha az illető kiskorú vagy férjzett, belegegyezése a férjnek, szülőnek vagy gyámnak; c) erkölcsi bizonyítvány; d) hitelés bizonyítvány arról, hogy magyarul és esetleg németül beszélni, írni, olvasni tud és kellő felfogási képességgel bír; e) hatóság bizonyítvány a folyamodó családi viszonyairól és foglalkozásáról; ha kiskorú gyermekei vannak: hitelosen igazolandó, hogy azok neveltetéséről gondoskodva van;

f.) egészségi és himlőoltási bizonyítvány. Azok, a kik a 6 havi tanfolyam befejeztével sikerrel teszik le a vizgát, az egyet-kételékében állandóan alkalmaztatnak. A közelebbi feltevélek útján az igazgatóság úgy szóval mint levél írást ad felvilágosítást.

Egész selyem, mintázott Foulardokát (mintegy 450 különböző fajban), méterenként 85 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig szállít — sima, kockás, csíkos, virágos, damasztolt minőségben (mintegy 240 féle díspótló és 2000 különböző szín- és árnyalatban) szállít postabár- és vámentesen **Honnember G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező-lapokra 5 kros belyeg ragasztandó. (2)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon rokonok, jó barátok és ismerősök, akik feledhetetlen nóm f. hó 12-iki végtszessége alkalmakor a temetésen megjelenni, vagy részvétük nyilatkozataival a távolból felkeresni szívesek voltak, hogy ezzel mély fájdalommat cnyhítsék; — fogadják ez úton legforóbb köszönetem és halám kifejezést.

Szentesen, 1893. november 20-án.

Sugár Armin.

Laptulajdonos és felelős-szerkesztő: **Dr. Mátffy Ferenc**
Társ-szerkesztő: **Bánfalvi Lajos.**

4554 1893. t. k. szám.

Árverési hirdetem. kivonat.

A szentesi kir. járásbírósg, mint telekényvi hatóság közhírré teszi, hogy a **Szentesi Hitelszövetkezet** végrehajthatónak **Leesi Vas Ferenc** és neje **Lantos Anna** végrehajtást szenvedő elleni 180 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a szentesi kir. járásbírósg területén lévő, Szentes városában fekvő, a szentesi 10660. sz. tjk.-ben A. 7. 1882. szám alatt foglalt ház és udvar-tást az árverést 600 frtban ezenem megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1893. évi december hó 30. napján délelőtt 9 órakor** ezen telekényvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladtni fog.

Árverezni színdékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 60 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ó vadképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Szentesen, 1893. évi okt. hó 7-én.

A szentesi kir. járásbírósg, mint telekényvi hatóság.

HUBACSEK, kir. aljbíró.

A Richter-féle **Tinct. Capsici comp.**

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt igen jó hírnévként örvend. Ezen fájdalomcsillapító bedörzölés valamennyi községny, csúsz és tagszagaftásban szenvedő egyéneknek ez uton legyen ajánlógd emlékeztető hozza. Ezen tinktura már 25 év óta, mint legmegbizhatóbb háziszer általában kedvelt és ennélfogva már további ajánlásra nem szorul.

Csekély ára. Üvegenként 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt 20 kr. vagyontalanoknak is lehetővé teszi, ezen kitünő háziszernek beszerzését. Bevásárlás alkalmával a „Horgony” védjegyre ügyelendő, nehogy utánzatot adjanak, mert csak a vörös Horgonytűn ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszerüzarához: Richter gyógyszerüzára „az arany országhoz” Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.

Az itt látható
azonnal fel-
EREDETI
VARRÓ-

gyári védjegyről
ismerhető.
SINGER
GÉPEK

kizárólag a **NEIDLINGER G.** cégnél kaphatók,
s Szentesen csakis **TÉBY LAJOS** tenti cég kecskeméti
üzletvezetőjénél rendelhetők meg — részletfizetésre is.
Lakása: **Vavrek János** cipész-mester úrnál, III. tized, Szilfa-köz.

A Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrények

mint azelőtt pártalatok a maguk nemében; három éven felüli gyermekek számára a legkedveltebb karácsonyi ajándék. Olcsóbbak mint bármely más játék, mivel sok éven át eltarthatnak és még hosszabb idő múlva is kiegészíthetők és naggyobíthatók. A valódi

Horgony-Kőépítőszekrények

az egyedüli játék, a mely valamennyi országban osztatlan dícsőretet talált, és mindnyájuk által a kik ismerik, meggyőződésből továbbajánlatik. A ki ezen, a maga nemében pártalan játék és foglalkoztatásért még nem ismeri, az hozassa hamarjában az alant jegyzett cég által az új, gazdagon illusztrált árjegyzéket és olvassa az alba nyomatott felette kedvező bírálatokat. — Bevásárlás alkalmával határozottan: **Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrény** kerendő és minden egyes szekrény **Horgony** gyárjegy nélkül, mint nem valódi, keményen visszaütandó; a ki ezt elmulasztja, könnyen kaphat kevesebb értékű utánzatot. A valódi **Horgony-Kőépítőszekrények** 35 kr., 70 kr., 80 kr., 5 frt. és magasabb áron

és a finomabb játékszerüzletekben készletben vannak.

Uj! A Richter-féle Türelmi játékok: **Columbus** tojása, **Vilámhárdó**, **Haragtró**, **Gondzó**, **Pythagoras** stb. Az uj füzetek, kettős játékok felette érdekes feladatait is tartalmazzzák. Egy játék ára 35 kr. Csak a „Horgonynyal” ellátott játék valódi!

Richter F. Ad. és társa.

Először osztr. magy. csász. és kir. szabadalm. kőépítőszekrény-gyár.
Wien, I. Nibelungengasse 4. Rudolstadt, Nürnberg, Ulten, Rotterdam, London E.C., New-York.

Főnyeremény
ese-leg
500.000 márka

SZERENCSE-JELENTÉS.

A nyereményekért
az állam
kezeskedik.

Meghívás a Hamburg állam által biztosított nagy pénzsorsolás
— nyeremény — esélyeire, a melyen
10 millió 452,425 márkát kell feltétlenül nyerni.

Az első pénzsorsolás nyereményei, amelyk terszerűen csupán **110,000** sorsjegyet tartalmaz, a következők:

Jutaléknyeremény	300,000 márka	56 nyeremény	á 5000 márka
1 nyeremény	á 200,000	106	á 3000
1	100,000	253	2000
2	75,000	6	1500
1	70,000	756	1000
1	65,000	1237	500
1	60,000	31	300
1	55,000	120	150
2	50,000	33950	148
1	40,000	7992	á 127,100 és 94
5	20,000	10848	á 67, 40 és 20
3	15,000		
26	10,000		

összesen: 55,400 nyeremény,

mely rövid néhány hó lefolyása alatt, 7 osztályzatban, biztosan kibúztatik.
Az 1-56 osztályú főnyeremény 50,000 márka, mely a második osztályzatban 55,000, a 3-ik-ban 60,000, a 4-ikben 65,000, az 5-ikben 70,000, a 6-ikben 75,000 és a 7-ikben 200,000 márkára emelkedik és a 300,000 márkás jutaléknyereménnyel együtt 500,000 márkát érhet el.

Az első nyeremény-sorsolásra, mely törvényesen van megállapítva:
Egy eredeti egész sorsjegy ára csak 3 frt 70 kr.
Egy eredeti fél sorsjegy ára csak 1 frt 85 kr.
Egy eredeti negyed sorsjegy ára csak — frt 95 kr.

beleszámítva a német államjegyet is.
Mindem résztvevőnek, közvetlenül a húzás megtörténte után, felszólítás nélkül megküldöm a hivatalos sorsolási eredményjegyzéket.
Sorsolási tervet az állami-címrel ellátva, melyből a betétek és nyeremény felosztások mindhét sorozatát meg tudhatók, előzetesen, díjtalanul küldök.
A nyereménypénzek kifizetését és szétküldését, közvetlenül magam eszközöml pontosan és a legszigorúbb titoktartással mellettem.

A kűszöbön levő sorsolásokra szóló megrendeléssel tehát forduljon mindenki azonnal, de legkésőbb **ez év november hó 29-ig** bizalommal

HECKSCHER JÓZSEF Bank- és pénzváltó üzletéhez, Hamburgban.